

یکم دسامبر مصادف دهم آذرماه، روز جهانی ایدز می باشد.

ایدز یکی جوامع در حالاً از بزرگ ترین چالش ها و مشکلات سامتی کشورها خصوصا توسعه در عصر حاضر می باشد. ایدز یک بیماری نوپدید محسوب می شود که در مدت کوتاهی تمام کشورهای جهان را آلوده کرده و صدها انسان اعم از زن و مرد، کودک و نوجوان، جوان و پیر را از نژادها و قومیت های مختلف را به کام مرگ فرستاده است.

هرساله، در روز جهانی ایدز مصادف با ۱۰ آذر مردم در سراسر جهان با متحد می شوند تا در زمینه پیشگیری، درمان و مراقبت از افراد مبتلابه ایدز گام های مؤثری بردارند .

HIV محدود به مرزهای جغرافیایی نمی شود، تمام کشورهای جهان را آلوده کرده و موجب ضرر و زیان های بسیار وسیع و گسترده اجتماعی و اقتصادی و مهم تر از همه فاجعه عظیم انسانی شده است. چند سال پیش که هنوز ایدز به شکل تابو دیده می شد

و بسیاری تلاش می کردند آن را کتمان کنند، متأسفانه شنیده می شد که بعضی مبتلایان در اقدامی تلافی جویانه تلاش می کنند بیماری را در جامعه گسترش دهند. از طرفی بسیاری از بیماران به خاطر ترس از قضاوت های نادرست دیگران تلاش می کردند بیماری خود را پنهان کنند و حتی در مراکز درمانی یا آرایشگاه ها که احتمال انتقال ویروس وجود داشت، اعلام نکنند که آلوده اند و به همین دلیل بیماری گسترش بیش تری پیدا می کرد. سال ها گذشت تا نگاه نادرست به این بیماری تا حدودی تغییر کرد و همه متوجه شدند برای تعهد به مسئولیت اجتماعی شان در محل هایی که احتمال انتقال ویروس بود، باید شیوه های مراقبتی را رعایت کنند و در صورت لزوم دیگران را در جریان بیماری خود قرار دهند.

برخی تصور می کنند ابتلا به بیماری تهدیدی برای شأن اجتماعی آن هاست و اگر مبتلا شوند، دیگران نگرشی منفی به آن ها پیدا می کنند. همین ترس و نگرانی سبب می شود خودشان نیز باور نکنند که ممکن است مبتلا شوند و اگر هم درگیر بیماری شوند، توصیه های بهداشتی لازم و فاصله اجتماعی را رعایت نمی کنند.

همه ما باید برای کاهش و کنترل شیوع بیماری ها تلاش کنیم. کلیه افراد جامعه در این امر مهم نقش داریم و باید متعهد بمانیم. رعایت اصول بهداشتی، حفظ قرنطینه، دوری از سایرین وقتی با افراد مبتلا در تماس بوده ایم، وظیفه همه ماست. به خاطر داشته باشیم، تعهد به مسئولیت اجتماعی در این روزها شاید بیشتر از قبل اهمیت داشته باشد. از آنجایی که تاکنون هیچ واکسن و یا درمان مؤثری در برابر بیماری ایدز یا کرونا تولید نشده است، تنها راه مقابله با بیماری، پیشگیری از ابتلا به آن است. امید است در سایه وجود و گسترش نگرش صحیح و مثبت در رابطه با بیماری هایی مانند ایدز و کرونا شاهد سیر نزولی تعداد مبتلایان جدید در جامعه خودمان و تمام جهان باشیم. علت گسترش وسیع این بیماری در عرض این مدت کوتاه در همه جای دنیا را دو علت نادیده گرفتن جهل و

انکار، دانسته اند. جهل و نادیده گرفتن نقص در دانش و آگاهی است. میوه جهل ترس است. انکار، نقص در نگرش صحیح است. میوه انکار سکوت است. و ایدز در سایه ترس و سکوت به گسترش خود در جوامع ادامه می دهد. اچ آی وی، به عنوان یک بیماری عفونی قابل کنترل معرفی می شود، در صورتی که به موقع تشخیص داده شده و تحت مراقبت و درمان قرار گیرد، نه تنها فرد مبتلا می تواند طول عمر طبیعی (نرمال) داشته باشد، بلکه با درمان مناسب، قدرت انتقال بیماری به افراد دیگر نیز به شدت کاهش پیدا می کند درواقع بیماری که همگان با نام کلی ایدز می شناسند، عفونتی است به نام اچ آی وی که اگر تحت مراقبت و درمان قرار گیرد ممکن است هرگز به مرحله ایدز وارد نشود.

درمان بیماری اچ آی وی:

تا کنون داروی مؤثری که بتواند ویروس را کاملاً از بین ببرد وجود ندارد. داروهای مناسبی وجود دارند که می توانند تعداد ویروس در خون را به شدت کم کرده و مانع ورود به مرحله ایدز شوند. مراقبت مستمر افراد مبتلا به اچ آی وی و درمان به موقع عفونت ها و بیماری های دیگر می تواند در به تعویق انداختن ورود بیماری به مرحله ایدز بسیار مؤثر باشد؛ به گونه ای که در صورت درمان به موقع ممکن است علائم بیماری ایدز تا پایان عمر نیز بروز نکند. علاوه بر این، درمان عفونت اچ آی وی از منظر دیگری نیز بسیار حائز اهمیت است. دارو می تواند تعداد ویروس در خون و ترشحات بدن را به قدری کاهش دهد که قابلیت سرایت به دیگران نزدیک به صفر شود. لذا درمان در اچ آی وی علاوه بر بهبود وضعیت سلامت بیمار، به عنوان یکی از روش های اصلی پیشگیری محسوب می شود. پس نتیجه می گیریم: با مراقبت و دریافت دارو ، بیماران می توانند سالیان متمادی زندگی عادی و بدون عامت را تجربه کنند.

در حال حاضر حجم عظیمی از محتوا، روش ها و ابزارهای انتقال پیام و الگوها در خصوص اچ آی وی تهیه و در اختیار افراد و عموم جامعه قرار گرفته است که در بعضی موارد علی رغم اینکه هدف کاهش انگ را پیگیری می کرده اند، اما درنهایت به دلیل اشکال در محتوا، روش و الگوی آموزشی به کارگیری شده خود موجب تشدید انگ ناشی از بیماری شده اند. دلایل متعددی برای این موضوع وجود دارد که از تغییر رویکرد کنترل بیماری گرفته تا نگرش منفی و حتی دانش ناکافی را شامل می شود. در ادامه به تعدادی از شایع ترین باورهای غلط در این خصوص و تأثیر آن ها در ایجاد و یا دامن زدن به تبعیض و انگ اشاره می شود:

اچ آی وی یک بیماری غیرقابل درمان و کشنده است: این نگرش عمدتاً از دانش ناکافی در خصوص بیماری ایجاد می شود. در ابتدا این بیماری را یک بیماری غیرقابل درمان و کشنده و مرگبار معرفی می کردند، این باور که با بیماری کشنده و غیرقابل درمان مواجه هستیم در اذهان عمومی شکل گرفته است. اگرچه این دانش خیلی زود در سطوح علمی به حدی رسید که بیماری قابل کنترل است، اما گاهی مشاهده می شود که بیماری به عنوان یک بیماری کشنده و غیرقابل درمان معرفی می شود، استفاده از علائم خطر و ایجاد وحشت در خصوص اچ آی وی، استفاده از تصاویری مانند اسکلت و زمینه های سیاه و یا استفاده از اشکال عوارض بیماری در پیام های اطلاع رسانی نمونه هایی از این امر می باشند. در صورتی که: اچ آی وی یک بیماری عفونی قابل کنترل است که در صورت درمان، فرد تا آخر عمر می تواند بدون علائم و عوارض باشد.

دسته بندی گروه های جمعیتی به عنوان گروه های پر خطر:

معرفی راه های انتقال بیماری که با اعتیاد تزریقی و روابط جنسی در ارتباط است، و دسته بندی گروه های جمعیتی به عنوان گروه های پرخطر یکی از شایع ترین مواردی است که منجر می شود انگ و تبعیض و بدنامی مرتبط با این موارد به بیماری اچ آی وی هم منتسب شود. دسته بندی افراد جامعه به گروه های خاص، منجر می شود که اچ آی وی مخصوص گروه خاصی به حساب آید، که آن گروه هم خود دارای تبعیض و انگ می باشد. اگرچه شکی نیست، کل برنامه های آموزشی باید در راستا کاهش انگ و تبعیض این رفتارها عمل کند، اما با توجه به ریشه های اعتقادی و فرهنگی جامعه نیل به این هدف شاید در درازمدت امکان پذیر باشد، درحالی که سرعت انتشار اچ آی وی چنین مجالی را فراهم نمی آورد. در صورتی که: اچ آی وی متعلق به گروه جمعیتی، نژاد و یا ملیتی خاصی نیست و هر انسانی در صورتی که در معرض تماس با ویروس اچ آی وی قرار گیرد می تواند مبتلا به اچ آی وی شود.

اخلاقی سازی و قضاوت در خصوص رفتارها:

گاهها دیده می شود که قضاوت نادرست نسبت به تعهد فرد به روابط خود و یا خانواده و مورد اتهام قرار گرفتن وی، منجر به پنهان کردن بیماری توسط فرد بیمار شده و این امر اقدام برای درمان را دچار مشکل می نماید. در صورتی که فرد، علی رغم اینکه پایبند به کانون خانواده است، باز ممکن است به اچ آی وی مبتلا شود. یکی از بزرگترین مشکلات بیماران مبتلا به اچ آی وی که حاضر نیستند برای ادامه درمان مراجعه کنند، ترس از اینگونه قضاوت های عمومی است. در

صورتی که: اچ آی وی مانند سایر بیماری های عفونی است همه انسان ها دارای گلبول سفید هستند، اگر گلبول های سفید در معرض ویروس اچ آی وی قرار گیرند فرد می تواند به اچ آی وی مبتلا شود و این امر ارتباطی به عقاید و دین و مذهب افراد ندارد.

ایجاد ترس از اچ آی وی برای ممانعت از رفتارهای پرخطر:

این شایع ترین باوری است که برای پیشگیری از اچ آی وی دیده می شود، که با ایجاد ترس و واهمه از ایدز می توان از رفتارهایی چون اعتیاد و یا روابط جنسی محافظت نشده پیشگیری کرد. و تصور می شد که اگر اچ آی وی در حد یک بیماری عفونی قابل کنترل در اذهان قرار گیرد و ترس ناشی از آن از بین برود، شیوع روابط جنسی و اعتیاد تزریقی بالا می رود. درحالی که این باور نه تنها تأثیری بر کاهش این رفتارهای پرخطر نداشته زیرا علت آن رفتارها ریشه در عوامل دیگری دارد، بلکه منجر به تشدید انگ و تبعیض بیماری اچ آی وی شده و می شود و همچنین ممکن است عواملی مانند ترس، عذاب وجدان و... برای مدت کوتاهی زمانی بر رفتار فرد اثر بگذارد، اما در درازمدت مؤثر نیست، خصوصا که انجام فعالیت غیربهداشتی متناسب با لذت و نیازهای غریزی فرد باشد. لذا نه تنها ترس منجر به محدودیت رفتارهایی که ممکن است فرد را در معرض انتقال اچ آی وی قرار دهد، نمی شود بلکه خود منجر به انکار فرد برای در معرض خطر بودن اچ آی وی می شود و از طرف دیگر این ترس از موانع مهم برای اقدامات تشخیصی و درمانی اچ آی وی می شود.

در صورتی که :

با روش های درمانی کنونی، اچ آی وی دیگر یک بیماری کشنده نیست و اگر به موقع تشخیص داده شود و تحت مراقبت و درمان قرار گیرد نه تنها فرد تا آخر عمر بدون عامت و عوارض خواهد بود بلکه خطر انتقال به دیگران نیز نخواهد داشت. اچ آی وی یک بیماری مزمن شبیه دیابت است.

ارائه اطلاعات تخصصی و غیر ضروری :

اچ آی وی به عنوان یک بیماری عفونی، از پیچیدگی های خاصی در امر مراقبت و درمان برخوردار است، اما بیان مطالب تخصصی در آموزش عموم، منجر به ترویج باور غیرقابل درمان بودن و ترس موهوم از بیماری منجر می شود.

در صورتی که: بیان مطالب به زبان ساده و با ساده ترین روش و مثال ها و اشکال، بالاترین بازدهی را در امر آموزش داشته است.

